

[Arbejdsministeren]

følger området med stor interesse og giver udtryk for deres holdning til problemerne. Som allerede antydnet synes jeg imidlertid nok, at der har været mange misforståelser inde i diskussionen om forsikringen i den senere tid, og jeg håber, at forslaget vil medvirke til en mere afklaret offentlig debat om disse emner.

Det er regeringens opfattelse, at dette lovforslag og de administrative ændringer, som knytter sig til det, er et nyttigt skridt mod gennemførelsen af nødvendige justeringer inden for arbejdsløshedsforsikringen. Som allerede nævnt forventer regeringen ikke, at alle problemer hermed er løst. Der kan blive tale om yderligere justeringer på et senere tidspunkt, ligesom regeringen naturligvis er meget åben over for de kommentarer og forslag, som kommer frem under behandlingen i tinget og i arbejdsmarkedsudvalget.

Jeg skal hermed anbefale lovforslaget til velvillig og hurtig behandling.

#### Arbejdsministeren (Auken):

Hermed tillader jeg mig at fremsætte:

*Forslag til lov om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse.*

(Lovforslag nr. L 151).

Forslaget tager sigte på at gennemføre EF-Rådets direktiv af 14. februar 1977 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder, bedrifter eller dele af bedrifter.

Ligesom arbejdsmarkedets parter var inddraget i forhandlingerne forud for den danske stillingtagen til EF-Rådets direktiv, har de deltaget i et efterfølgende udvalgsarbejde om udarbejdelse af et forslag til dansk gennemførelseslovgivning. Med enkelte forbehold har der været enighed i udvalget. Det fremsatte forslag svarer til det af udvalget udarbejdede med tilføjelse af en særlig regel for lærlinge m. v., om hvilken jeg henviser til forslagens bemærkninger, og en ikrafttrædelsesbestemmelse. Herudover er det efter forhandling med ministeriet for Grønland foreslået, at loven ikke skal gælde for Grønland.

Hovedformålet med lovforslaget er at sikre lønmodtageres rettigheder i tilfælde af virksomhedsoverdragelse, således at den, der køber eller på anden måde får en virksomhed overdraget, umiddelbart indtræder i den tid-

ligere ejers rettigheder og forpligtelser efter de løn- og arbejdsforhold, som bestod forud for overdragelsen. Dette gælder, hvad enten der er tale om offentligt ejede eller private virksomheder.

Endvidere foreslås det, at afskedigelse på grund af overdragelse af en virksomhed ikke skal anses for rimeligt begrundet, medmindre afskedigelsen skyldes økonomiske, tekniske eller organisatoriske hensyn, der medfører beskæftigelsesmæssige ændringer.

Vigtigt er også forslaget om, at overdrageren og erhververen skal informere de berørte lønmodtagere om en række forhold, der har betydning for lønmodtagerne, og at der er pligt til at optage forhandlinger med lønmodtagerne om eventuelle foranstaltninger for disse i forbindelse med overdragelsen.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg på regeringens vegne anbefale forslaget til tingets velvillige behandling.

#### Arbejdsministeren (Auken):

Jeg tillader mig herved for folketinget at fremsætte:

*Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmiljø. (Stoffer og materialer, arbejdsmiljørådet, bidrag til arbejdsmiljøfondet, tavshedspligt).*

(Lovforslag nr. L 152).

Dette forslag tager først og fremmest sigte på at udbygge mulighederne for sikring mod sundhedsskader fra stoffer og materialer i arbejdsmiljøet.

Når det allerede få år efter arbejdsmiljølovens vedtagelse er fundet påkrævet at foretage denne udbygning, hænger det dels sammen med, at folketingets arbejdsmarkedsudvalg under behandlingen af loven henstillede til arbejdsministeren at optage kontakt med andre ministerier, styrelser og institutter samt arbejdsmarkedets parter for at få koordineret overvejelserne af, hvorledes man bedre end i dag vil kunne styre brugen af farlige stoffer. Dels skyldes det, at behovet for øget viden om mulige farer fra forskellige stoffer og for midler til at imødegå disse farer har været stærkt stigende i virksomhederne og offentligheden. Hertil kommer, at intensivning af arbejdet med disse problemer i andre industrilande har øget mulighederne for at tilvejebringe og udnytte en viden, som det ville

[Arbejdsministeren]

være bekvæmligt og besværligt at fremskaffe på anden måde.

Udviklingen har været parallel på arbejdsmiljøområdet og i miljøbeskyttelsen, og det har derfor været naturligt at imødekomme arbejdsmarkedsudvalgets ønske om koordinering af overvejelserne. Dette lovforslag skal således i nogen grad ses som et sidestykke til det forslag til lov om kemiske stoffer og produkter, som miljøministeren fremsatte i november måned. Tilsammen skulle disse to lovgivninger give muligheder for at skaffe nødvendig viden om og kontrol med produktion, omsætning og brug af farlige stoffer og stoffer, der kan rumme risiko for sundhed og miljø.

De to lovgivninger – arbejdsmiljøloven og miljøministeriets lovgivning – skal supplere hinanden, og for at lette samarbejdet og undgå dobbelt arbejde for såvel administrationen som virksomheder og organisationer er det besluttet, at der nedsættes et koordineringsudvalg mellem de to ministerier.

Det er væsentligt at understrege, at der er tale om instrumenter til en opbygning eller snarere udbygning af det nødvendige apparat. Opgaven er så stor og kræver så betydelig indsats, at den nødvendigvis må løses gradvis over en årrække. Det er derfor også hensigten, at den planlagte koordinering mellem de to ministerier skal sigte på løbende at koordinere og udnytte de eksisterende og fremtidige ressourcer så rationelt som muligt ud fra en samfundsmæssig synsvinkel, uanset under hvilket ministerium de er placerede.

Det centrale i forslaget er, at der gives arbejdsministeren adgang til at skaffe øget viden frem om stofferne og deres virkninger på de beskæftigedes sikkerhed og sundhed, og at mulighederne øges for at udnytte denne viden til at forebygge på det tidligst mulige stadium.

Midlørne hertil er hjemmel for arbejdsministeren til at pålægge dem, der fremstiller og importerer stoffer og materialer, at foretage undersøgelser eller på anden måde skaffe dokumentation for stoffernes egenskaber og virkninger og at indgive anmeldelse herom til arbejdsmiljøinstituttet. Her skal de sammen med anmeldelser efter miljøministeriets lovgivning og oplysninger fra bestående registre indgå i et EDB-register, der oprettes som fælles serviceinstrument for arbejdstilsynet

og miljøstyrelsen og dertil knyttede institutioner m. v. Den indsamlede viden skal danne basis for den nødvendige regeldannelse om brugen af farlige stoffer og kontrol med disse og for information og vejledning til virksomheder og organisationer.

I tilknytning hertil søges hjemmel til at indføre krav om forhåndsgodkendelse af visse stoffer og materialer.

Risikoen på nogle områder kan være så stor, at man ikke kan nøjes med den efterfølgende kontrol, men må sikre en vurdering af stoffet hos arbejdstilsynet, før produktion eller import påbegyndes eller stoffet tages i brug.

Endelig er det fundet påkrævet at få understreget, at det princip, der i øvrigt gælder i arbejdsmiljøet, at farlige arbejdsprocesser eller hjælpemidler skal erstattes af ufarlige eller mindre farlige, hvor det lader sig gøre, også skal gælde anvendelsen af stoffer og materialer. Den bredere viden, som anmeldelsessystemet og registret tilvejebringer, skal bl. a. bruges i vejledning om, hvorledes dette princip (»substitutionsprincippet«) føres ud i praksis.

Foruden hovedemnet stoffer og materialer omhandler lovforslaget en mindre justering af arbejdsmiljørådets sammensætning, således at der kommer en lidt bedre repræsentation for det offentlige som arbejdsgiver. Det må anses for rimeligt, at staten og kommunerne får hver et medlem i stedet for som hidtil at skulle dele et mandat. Balancen i rådet mellem arbejdsgivere og arbejdstagere er opretholdt ved at give yderligere et medlem til de offentligt ansatte repræsenteret ved Akademikernes Centralorganisation, der nu har ca. 100.000 medlemmer, hvoraf en meget stor del er offentligt ansatte.

Endelig skal nævnes, at der er foretaget en omformulering af tavshedspligten, der skal sikre større mulighed for en åben debat om arbejdsmiljøspørgsmål uden at tilsidesætte hensynet til diskretion omkring forhold, der med rette kan betragtes som fortrolige.

Lovforslaget er blevet til efter grundig drøftelse med arbejdsmarkedets parter i arbejdsmiljørådet, der enstemmigt har givet sin tilslutning til ændringerne.

Lovforslaget er, som arbejdsmiljøloven i øvrigt, udformet som rammebestemmelser, der skal udfyldes efterfølgende med regler. I udformningen af disse vil arbejdsmarkedets

**[Arbejdsministeren]**

parter blive inddraget efter lovens almindelige regel, ligesom også myndigheder, der har væsentlige berøringsflader til området, vil blive inddraget.

Den gradvise opbygning af anmeldelsessystemet og registret for stoffer og materialer og dermed for den øgede indsats fra arbejdstilsynet giver sig udslag i, at udgifterne ved forslaget i 1979 holdes på 3 mill. kr. for i løbet af en treårig opbygningsperiode at øges til ca. 14 mill. kr. Det må dog understreges, at de økonomiske beregninger for de senere faser i opbygningen nødvendigvis er usikre.

**Ministeren for offentlige arbejder (Ivar Hansen):**

Herved tillader jeg mig at fremsætte:

*Forslag til lov om visse hovedlandevejsstrækninger.*

(Lovforslag nr. L 153).

Forslaget omfatter bemyndigelse til at gennemføre anlægget af 1. etape af en forlængelse videre til Horsensområdet af den såkaldte Diagonalvej, der er anlagt fra Esbjerg til Give. Det drejer sig om strækningen fra Riis til Uldum. I forbindelse hermed foreslås bemyndigelse til visse omklassificeringer, ligesom forslaget omfatter ophævelse af den i projekteringsloven vedrørende den jyske motorvej givne bemyndigelse til projektering af en forlængelse af Diagonalvejen til Skanderborgområdet og forlægning af hovedlandevejen Vejle-Herning på strækningen fra Give over Bredsten og motorvejen frem til hovedlandevejen Vejle-Brovad ved Pjedsted.

Endelig omfatter forslaget bemyndigelse til en række omklassificeringer i Nordsjælland i forbindelse med gennemførelsen af motortrafikvejen mellem Nr. Herlev og Herredsvejen i Hillerød samt Herredsvejens forlængelse.

Som det har været tilfældet ved fremsættelsen af tidligere års forslag til lov om visse hovedlandevejsstrækninger, skal jeg indledningsvis give tinget en oversigt over, hvor langt vi nu er kommet med udbygningen af motorvejsnettet.

I 1978 blev der i Københavns vestegn åbnet den 3 km lange Frederikssundmotorvej mellem Ringvej B3 og Motorvej 4. I Nordsjælland åbnedes den 11 km lange Hillerød-motorvej mellem Farum og Nr. Herlev, hvorfra de nordligste 6 km er anlagt som bred,

2-sporet motortrafikvej. I Jylland åbnedes den 33 km lange sønderjyske motorvej mellem grænsen og Rise-Hjarup, den 5 km lange motorvejsstrækning nord for Århus mellem Skødstrup og Løtten samt den 3 km lange Mariendals Mølle-motorvejsindføring i Ålborg.

Herefter er længden af motorvejsnettet i alt 463 km.

På Sjælland er der arbejder i gang på følgende strækninger:

Hillerødmotorvejen fra Nr. Herlev til Herredsvejen, der forventes færdig i 1981 som en bred, 2-sporet motortrafikvej.

Køge Bugt-motorvejens forlængelse fra Ringvej B3 til Amager. Arbejdet blev startet i 1977 på strækningen frem til Gl. Køge Landevej, og denne strækning forventes færdig i 1980. Endvidere er videreførelsen til Amager indledt i 1978 med opfyldningsarbejder i Kalveboderne. Hele strækningen frem til Tårnby forudsættes færdig i 1984.

Motorringvejens forlængelse fra Holbæk-motorvejen til Køge Bugt-motorvejen påbegyndtes også i 1977 og forventes færdig i 1980.

Arbejderne på Syd-motorvejen mellem Ambjerg og Ønslev blev ligeledes indledt i 1977 såvel på Sjællands- som Falstersiden for så vidt angår vejtilslutningerne til Farøbroerne, der vil blive udbudt i licitation i 1979. Desuden er arbejdet med dæmningen mellem Farø og Bogø, der i de første år skal tjene som adgang til arbejdspladsen på Farøbroerne, påbegyndt.

Hele strækningen fra Ambjerg til Ønslev forventes færdig i 1984.

I Jylland er der arbejder i gang på følgende strækninger:

Rise-Hjarup-Skovby med forventet åbning i 1981.

Skovby-Christiansfeld med forventet åbning i 1983.

Nr. Stenderup-Vejle nord med forventet åbning i 1980.

Horsens-Skanderborg, der forventes færdig i 1980.

Endelig kan jeg oplyse, at arbejderne på den fynske motorvej mellem Hjulby og Langeskov er igangsat. Denne strækning forventes færdig i 1980.

Motorvejsnettet udvides således ikke i 1979.